

столичани":

»

"Всѣ ръцете със купони,
по чела с обилен пот,
със съдрани панталони -
все търпи, търпи кат скот!"

Ведбал идваше често у дома, ~~защото аз живеях в "четвърта" /бул.~~
~~"Дондуков" 68/ и защото оттам беше пътят за "Борисовата" градина.~~
В дневника ми се споменуват често тези негови гостувания, а едно от
тях, в деня на "Кирил и Методи" - 24 май, е отбелязано така: "Ведбал
днес пак ме почете с гостуването си...", от което се вижда, че него
вите гостувания съм вземал за чест. И не можете да бъде иначе: той
беше надрастнал всички ни със своето хумористично творчество, а тог
-ва за мене това беше главното мерило за ^{стойността} ~~значимостта~~ на една лич
ност. По-нататък, в дневника:

"25 март. Отидохме с Колю в "Борисовата" градина. На една пей
ка зърнахме Ведбал. Той пишеше нещо. К'во ли?"

В това "К'во ли" се е криел нашият пиетет към творчеството на
Христо. Ние знаехме, че това, което пише тук, хей така, на пейката, на
коляно, няма да остане в джеба му, нито ще отиде в редакционния кот,
а ще стане достояние на света. Творете се нещо за пред цял свят, и
ние бяхме свидетели... /И тримата, в духа на вестника "К'во да е"
употребявахме нашия в говора си: "К'во ли", "Где да е", "Колко да
е".../

"31 март. От утре, 1 април, се въвежда нов стил, и ще бъде не
1 април, а 14 април. По този случай Ведбал разправя: "Ами, какво ще
стане с първоаприлските лъжи? Светът сигурно няма да лъже вече...
Положително!"

"16 април. В хрониката на брой 204 на "К'во да е" пише, че
Ведбал и аз сме заминали в Македония. Като го четохме с Ведбал, той
се смя и каза: "Да, в кафене "Македония"..."

"28 април. Днес дойде Ведбал и писахме за "Българач". Той из
въртя едно майсторско "писмо до господина с дървени подметки". За
несохме материалите в редакцията."

"1 май. Дойде у дома Ведбал. Отидохме да вземем Марин /Ма
ри# Гуринов, мой съученик от Цариград и наш общ приятел/, и отидох
ме у Колю, (на ул. "Кракра", близу до "Борисовата"). Ведбал каза: "Днес
е празникът на труда, хайде да манифестираме в "Борисовата"... Там
пяхме "Повдигнете си челата" и "Тих, бял Дунав се вълнува"..."